

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2016)0202

A dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés a 2014–2015. évben

Az Európai Parlament 2016. április 28-i állásfoglalása a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről (az eljárási szabályzat 116. cikkének (7) bekezdése) a 2014–2015. évben (2015/2287(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 1., 10., 11. és 16. cikkére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 15. és 298. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. és 42. cikkére,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréséről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹,
- tekintettel a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre²,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre (átdolgozás) irányuló javaslatról szóló, 2011. december 15-i álláspontjára³,
- tekintettel a 2011–2013. évben a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről (az eljárási szabályzat 104. cikkének (7) bekezdése) szóló, 2014. március 11-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel az Európai Bíróság C-280/11 P. számú, *Európai Unió Tanácsa kontra Access Info Europe* ügyben hozott 2013. október 17-i ítéletére,

¹ HL L 145., 2001.5.31., 43. o..

² HL L 264., 2006.9.25., 13. o.

³ HL C 168. E, 2013.6.16., 159. o.

⁴ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0203.

- tekintettel a Bizottság által 2015 májusában benyújtott, a szabályozás javításával kapcsolatos csomagra,
 - tekintettel a Jean-Claude Juncker bizottsági elnök által kiadott politikai iránymutatásokra,
 - tekintettel az 1049/2001/EK rendelet 2013-ban és 2014-ben történő alkalmazásáról szóló bizottsági, tanácsi és parlamenti jelentésekre,
 - tekintettel az Európai Közösség intézményei által birtokolt dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2007. évi bizottsági zöld könyvre,
 - tekintettel az európai ombudsman 2014-es éves jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére és 116. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A8-0141/2016),
- A. mivel a teljes átláthatóság képezi a polgárok uniós intézményekbe vetett bizalmának alapját, továbbá hozzájárul az uniós jogrendből származó jogok tudatosításához és az uniós döntéshozatali folyamat – többek között a közigazgatási és jogalkotási eljárások megfelelő végrehajtása – ismeretéhez és az azzal kapcsolatos tudatossághoz;
- B. mivel a dokumentumokhoz való hozzáférés joga az Alapjogi Chartában és a Szerződésekben védelmesített alapvető jog, amelynek az 1049/2001/EK rendelet szerzett érvényt e jog lehető leginkább zökkenőmentes gyakorlásának biztosítása és a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó helyes igazgatási gyakorlatok támogatása érdekében, biztosítva az intézmények tevékenysége feletti demokratikus ellenőrzést és azt, hogy a hozzáférés megfeleljen a Szerződésekben meghatározott előírásoknak;

Átláthatóság és demokrácia

1. rámutat, hogy „A dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés a 2011–2013. évben” című állásfoglalásában rögzített számos ajánlás tekintetében a három intézmény nem tette meg a megfelelő intézkedéseket; sajnálja különösen azt, hogy az uniós intézmények és szervek nem jelöltek ki irányítási struktúrájukon belül egy, a megfelelés biztosításáért és a gyakorlatok javításáért felelős átláthatósági tisztviselőt; sürgeti az intézményeket, hogy ezt a lehető leghamarabb pótolják;
2. emlékeztet arra, hogy az uniós intézmények tevékenységeinek és politikáinak – az EUSZ 10. cikkének (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – a képviseleti demokrácián kell alapulniuk, és biztosítaniuk kell azon elvek tiszteletben tartását, amelyek a teljes átláthatóságra, a felelősségmegosztásra, valamint az állampolgárok pontos és kellő időben történő tájékoztatására vonatkoznak; kiemeli, hogy az EUSZ 10. cikkének (3) bekezdése a részvételi demokráciát az EU egyik fő demokratikus elveként ismeri el annak hangsúlyozása révén, hogy a döntéseket a polgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten kell meghozni; kiemeli, hogy amikor az állampolgárok nyilvános konzultációk formájában vesznek részt a döntéshozatali folyamatban, az intézményeknek figyelembe kell venniük azok eredményét;

3. emlékeztet, hogy az intézmények birtokában lévő dokumentumokhoz való hozzáférést és ennek átláthatóságát az 1049/2001/EK rendelettel összhangban kell szabályozni, és hogy – az Európai Bíróság állandó ítélezési gyakorlata által meghatározottak szerint – a rendeletben szereplő kivételeket szigorúan kell értelmezni és azoknak egyensúlyban kell állniuk a közzétételhez, valamint a demokráciával, az állampolgároknak a döntéshozatali folyamatban való aktívabb részvételével, az igazgatás jogszerűségével, a hatékonysággal és a polgárokkal szembeni felelősségvállalással kapcsolatos követelményekhez fűződő nyomós közérdekkel;
4. úgy véli, hogy az intézmények, ügynökségek és az Európai Unió egyéb szervei az 1049/2001/EK rendelet alkalmazása során még mindig nem veszik teljes mértékben figyelembe és nem tartják be a Lisszaboni Szerződésben és az Alapjogi Chartában előírt szabályokat és módosításokat, különösen a részvételi demokrácia tekintetében; tudomásul veszi és üdvözli a Bíróság nagytanácsának a Digital Rights Ireland¹ és a Schrems-ügyekben² nemrégiben hozott ítéleteit, amelyek esetében a Bíróság a Charta alapján nyilvánította érvénytelennek az adatmegőrzési irányelvet³, illetve a védett adatkikötőről szóló határozatot⁴; hangsúlyozza, hogy a dokumentumokhoz való tényleges nyilvános hozzáférésnek és a dokumentum-nyilvántartások kezelésének olyan normákra kell épülniük, amelyek kellően megfelelnek a Charta 41. és 42. cikkének;
5. hangsúlyozza, hogy az átláthatóság biztosításakor tiszteletben kell tartani a magánélet és az adatok védelmét;
6. felhívja a figyelmet arra, hogy a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférést megtagadó határozatoknak egyértelműen és szigorúan meghatározott jogi mentességeken kell alapulniuk, és azokat részletes és konkrét indokolással kell alátámasztani, amelynek köszönhetően az érintett polgár megtudhatja a hozzáférés megtagadásának okát, és hatékonyan élhet a rendelkezésre álló jogorvoslatokkal;
7. emlékeztet, hogy egy, a jogállamiságot tiszteletben tartó, demokratikus politikai rendszer legitimitásának és felelősségének biztosításához az állampolgároknak jogukban áll, hogy megismerjék és ellenőrizzék:
 - képviselőik tevékenységét azt követően, hogy megválasztották vagy kinevezték őket valamely állami szervben betöltött tisztségre;
 - a döntéshozatali folyamatot (beleértve a közkézen forgó dokumentumokat, az érintett személyeket, a leadott szavazatokat stb.);
 - a közpénzek elosztásának és elköltésének módját, valamint az elért eredményeket;ezért szükségesnek tartja egy, az összes említett tételt tartalmazó számítógépes nyilvántartás közzétételét;
8. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy jelöljön ki egy, az átláthatóságért és a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésért felelős biztost; felhívja a Bizottság alelnökét, hogy addig is és a lehető leghamarabb terjesszen elő ambiciózus cselekvési

¹ C-293/12. és C-594/12. sz. egyesített ügyek. A Bíróság (nagytanács) 2014. április 8-i ítélete.

² C-362/14. sz. ügy A Bíróság (nagytanács) 2015. október 6-i ítélete.

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. március 15-i 2006/24/EK irányelve.

⁴ A Bizottság 2000. július 26-i 2000/520/EK határozata.

tervet az átláthatóságra és a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozóan, elismerve, hogy a szabályozás javításának sarokköve az átláthatóság;

9. sajnálja, hogy a hatékony, a polgárok dokumentumokhoz való hozzáférését megkönnyíteni hivatott és a teljes körű átláthatóságra, a kommunikációra és a közvetlen demokráciára épülő, az intézmények közötti közös megközelítés hiánya miatt az uniós intézmények birtokában levő információkhoz való hozzáférés továbbra is akadályoztatva van a polgárok számára; ösztönzi az intézményeket, szerveket, hivatalokat és ügynökségeket, hogy alakítsanak ki még proaktívabb megközelítésmódot az átláthatósággal kapcsolatban azáltal, hogy proaktívan nyilvánosságra hozzák a birtokukban levő lehető legtöbb dokumentumot a lehető legegyszerűbb, leginkább felhasználóbarát és leghozzáférhetőbb módon, biztosítva, hogy azokat kérésre az EU más hivatalos nyelvére is lefordítsák, továbbá a fogyatékossgal élő személyek szükségleteit figyelembe véve megfelelő, egyszerű és nem költséges, többek között digitális és számítógépes hozzáférési módot biztosítva az információhoz; véleménye szerint a felhasználóbarát felhasználói felületek és keresőrendszerek révén javítani kell az információk hozzáférhetőségét; felszólít a három intézmény portáljához vezető közös elérési pont kialakítására az uniós intézmények dokumentumainak proaktív közzétételét biztosító online felületről szóló kísérleti projektre alapozva, továbbá a keresőportálok egyazon intézményen belüli szervezeti egységek (így a Bizottság esetében a főigazgatóságok) közötti összehangolására; felhívja továbbá az intézményeket, hogy folytassák és fokozzák a jogalkotással és az európai politikákkal kapcsolatos ismeretterjesztő tevékenységet; úgy véli, hogy ezért az Uniónak az információkhoz való teljes körű és egyszerű hozzáférés biztosítása érdekében maradéktalanul ki kellene használnia az új technológiák által kínált lehetőségeket (közösségi hálózatok, okostelefon-alkalmazások stb.);
10. sajnálja, hogy a hivatalos dokumentumokat gyakran túlminősítik; megismétli azon álláspontját, hogy világos és egységes szabályokat kell megállapítani a dokumentumok minősítésére és minősítésének feloldására vonatkozóan; sajnálja, hogy az intézmények megfelelő indokolás nélkül kérelmeznek zárt üléseket; ismételten felhívja az intézményeket, hogy az 1049/2001/EK rendelettel összhangban vizsgálják meg és nyilvánosan indokolják a zárt ülésekre irányuló kérelmeket; úgy véli, hogy a parlamenti zárt ülésekre irányuló kérelmeket a Parlamentnek eseti alapon kell megvizsgálnia; véleménye szerint a minősítés és a minősítésfeloldás folyamatát független felügyeleti hatóságnak kell ellenőriznie;
11. felszólítja az uniós intézményeket, szerveket és ügynökségeket, hogy fogadjanak el a hozzáférés megtagadása miatt benyújtott panaszok kezelésére szolgáló gyorsabb, egyszerűbb és hozzáférhetőbb eljárásokat; úgy véli, hogy a proaktívabb megközelítés hozzájárulna az átláthatóság tényleges biztosításához, valamint a szükségtelen jogviták megelőzéséhez, amelyek az intézmények és a polgárok számára egyaránt szükségtelen költségeket és terhet okozhatnak;
12. ösztönzi az összes intézményt, hogy a kért felülvizsgálat elkészültéig a Lisszaboni Szerződés és az Alapjogi Charta által bevezetett változások figyelembevételével teljes mértékben, valamint a betűjének és szellemének megfelelően alkalmazza az 1049/2001/EK rendeletet és a későbbi ítélkezési gyakorlatot; felszólítja különösen a Tanácsot és annak előkészítő szerveit, hogy tegyék közzé a tanácsi munkacsoportok üléseiről készült jegyzőkönyveket és – az Access Info Europe-ügy fényében – más dokumentumokat, a felszólaló tagállamokat és javaslatukat; felhívja a Parlamentet,

hogya honlapján történő közzététel révén tegye hozzáférhetővé a bizottsági koordinátorok, az Elnökség és az Elnökök Értekezlete üléseinek napirendjeit és visszajelző feljegyzéseit, valamint főszabályként az ezekben a napirendekben említett valamennyi dokumentumot az 1049/2001/EK rendelet rendelkezéseinek megfelelően;

13. sürgeti az összes intézményt, hogy a környezettel kapcsolatos információkra irányuló kérések esetén alkalmazzák az 1367/2006/EK rendeletben foglalt szigorúbb átláthatósági előírásokat, és tartsák magukat azon kötelezettségeikhez, hogy proaktívan közzéteszik a környezettel kapcsolatos információkat;
14. felhívja az intézményeket, hogy értékeljék és szükség esetén vizsgálják felül a jogellenes magatartás jelentésére vonatkozó belső előírásaikat, valamint kéri a visszaéléseket bejelentő személyek védelmét; felszólítja különösen a Bizottságot, hogy számoljon be a Parlamentnek a visszaélések bejelentése terén az uniós személyzetre alkalmazandó, 2012-ben elfogadott új szabályokkal és azok végrehajtási intézkedéseivel kapcsolatos tapasztalatairól;

Az 1049/2001/EK rendelet felülvizsgálata

15. emlékeztet, hogy az EUSZ és EUMSZ hatálybalépését követően a dokumentumokhoz való hozzáférés joga az EU valamennyi intézményére, szervére és ügynökségére vonatkozik; úgy véli ezért, hogy a Szerződések rendelkezései, valamint az Európai Bíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága állandó ítélkezési gyakorlata fényében sürgősen naprakésszé kell tenni és jelentősen módosítani kell az 1049/2001/EK rendeletet; alapvetőnek tartja a rendelet hatályának kiterjesztését minden olyan európai intézményre, amelyre az jelenleg nem vonatkozik, mint például az Európai Tanács, az Európai Központi Bank, a Bíróság és az EU valamennyi szerve és ügynöksége;
16. sajnálatát fejezi ki, amiért a Tanács leállította az 1049/2001/EK rendelet felülvizsgálatát, és reméli, hogy mihamarabb előrehaladás mutatkozik; felszólítja a Tanácsot, hogy fogadjon el konstruktív álláspontot, szem előtt tartva az Európai Parlament fent említett álláspontját, amely első olvasatban 2011. december 15-én került elfogadásra az Unió intézményei, szervei, hivatalai és ügynökségei dokumentumaihoz való hozzáférési jog általános elveinek és korlátainak meghatározásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel;
17. javasolja egy egységes elvrendszer létrehozását a dokumentumokhoz való hozzáférés tekintetében, amely – többek között az 1367/2006/EK és az 1049/2001/EK rendelet alapján – jobb egyértelműséget biztosítana a polgárok számára;
18. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy alig történt előrelépés az 1049/2001/EK rendelet a tekintetben történő végrehajtása terén, hogy az intézmények, ügynökségek és más szervek kötelesek valamennyi dokumentumról nyilvántartást vezetni, a rendelet 11. és 12. cikkében, és legutóbb a Lisszaboni Szerződésben és az Alapjogi Chartában előírtak szerint; felszólít a nyilvántartásokra vonatkozó közös megközelítés kialakítására, és kéri azokat az uniós intézményeket, amelyek még nem tették meg, hogy hozzanak létre dokumentum-nyilvántartásokat, és vezessenek be intézkedéseket, amelyekkel egységesíteni lehet a különböző intézmények dokumentumainak besorolását és közreadását; ismételten kéri e tekintetben, hogy hozzanak létre egy közös hozzáférési pontot az uniós dokumentumokhoz a három intézmény portálján keresztül, valamint állapítsanak meg közös nyilvántartásba vételi eljárásokat és kritériumokat, továbbá

jelöljenek ki minden dokumentumhoz intézményközi kódot annak érdekében, hogy végső soron létre lehessen hozni egy közös intézményközi nyilvántartást, amely tartalmaz egy célzott, a jogalkotási ügyek állására vonatkozó közös adatbázist;

19. emlékeztet arra, hogy az 1049/2001/EK rendelet 1. cikkének c) pontja és 15. cikkének (1) bekezdése arra kötelezi az intézményeket, hogy azok segítsék elő „a dokumentumokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos helyes igazgatási gyakorlatot”, és „megfelelő ügyviteli gyakorlatot” dolgozzanak ki „annak érdekében, hogy elősegítsék az e rendelet által biztosított hozzáférési jog gyakorlását”; hangsúlyozza, hogy az átláthatóság szorosan kapcsolódik az EUMSZ 298. cikkében és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkében említett megfelelő ügyintézéshez való joghoz, és ismételten felszólít az Unió saját igazgatásban alkalmazott közigazgatási eljárási jogról szóló rendelet elfogadására¹;
20. emlékeztet, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével a jogalkotási aktusok vonatkozásában eltörölték a döntéshozatali folyamat hatékonyságának védelmére való hivatkozást;

A jogalkotási folyamat átláthatósága

Háromoldalú egyeztetések

21. emlékeztet, hogy a jogalkotási folyamat átláthatósága rendkívüli fontossággal bír az állampolgárok számára; kéri az intézményeket, hogy tegyék elérhetővé a jogalkotási folyamat részét képező vagy ahhoz kapcsolódó dokumentumokat; úgy véli különösen, hogy az uniós intézményeknek alapszabályként a lehető legtöbb dokumentumot kell nyilvánosságra hozniuk honlapjaikon, és a lekérdezés megkönnyítése érdekében mérlegelniük kell az „Európa Önökért” portál egységes, nyilvánosan elérhető uniós portálként való alkalmazását;
22. tudomásul veszi az ombudsman vizsgálatát, amely a háromoldalú egyeztetéseknek nevezett gyakorlatot ellenőrizte, amelyek a legtöbb uniós jogszabály elfogadásához vezető, bevett eljárás részét képezik; ösztönzi e tekintetben az ombudsmant, hogy a Szerződések és az ombudsman alapokmánya által biztosított hatáskörein belül teljes mértékben használja ki vizsgálati hatáskörét;
23. emlékeztet, hogy a háromoldalú egyeztetések alkalmazása – jóllehet hivatalosan a szerződések nem írják elő – a társjogalkotók közötti konszenzus megteremtésének és a Szerződésben meghatározott jogalkotási eljárás felgyorsításának elfogadott módjává vált; megjegyzi, hogy ennek eredményeképp az egyeztetőbizottsághoz csak harmadik olvasatban és végső eszközként lehet fordulni;
24. sajnálatosnak tartja, hogy az állampolgároknak semmilyen hatáskörük sincs a háromoldalú egyeztetések keretében folytatott tárgyalások ellenőrzésére; aggodalmát fejezi ki a visszaélések miatt, amelyekre az ilyen jogalkotási eljárások alkalmasak adhatnak, különös tekintettel arra a gyakorlatra, hogy a háromoldalú egyeztetések során újabb elemeket emelnek be a jogalkotásba anélkül, hogy annak bizottsági javaslat vagy

¹ Az Európai Parlament 2013. január 15-i állásfoglalása a Bizottságnak szóló ajánlásokkal az Európai Unió közigazgatási eljárási jogáról (HL C 440., 2015.12.30., 17. o.).

parlamentari módosítás szolgálna alapjául, amivel megkerülhető a rendes jogalkotási eljárás és a nyilvános ellenőrzés;

25. sajnálja, hogy a formális és informális háromoldalú egyeztetések dokumentumainak kiszivárgása miatt a jól értesült és jó kapcsolatokkal rendelkező érdekcsoportok eltérő mértékben férnek hozzá a dokumentumokhoz, és ezáltal a jogalkotási folyamathoz; megjegyzi, hogy kevésbé fordulnának elő kiszivárogtatások, ha a háromoldalú egyeztetések dokumentumait egy könnyen hozzáférhető platformon proaktív módon, haladéktalanul közzétennék;
26. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlata elismeri a külső nyomásgyakorlás kockázatát, valamint azt, hogy az jogszerű indokul szolgálhat a döntéshozatali folyamathoz kapcsolódó dokumentumokhoz való hozzáférés korlátozásához, feltéve, hogy az ilyen külső nyomás tényleges fennállása teljes bizonyossággal megállapítható, és bizonyítékok támasztják alá, hogy fennállt az ésszerűen előrelátható kockázata annak, hogy a meghozandó döntést e külső nyomás jelentős mértékben befolyásolná¹; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a jelenlegi gyakorlat a lobbisták számára szélesebb körű hozzáférést biztosít a jogalkotási folyamat döntő szakaszaihoz, mint a nyilvánosság számára;
27. rámutat arra, hogy bár a háromoldalú egyeztetések fontosak és eredményesek, az ezekre jelenleg alkalmazandó eljárások aggodalomra adnak okot a jogalkotási eljárás nyitottságával kapcsolatban; felszólítja az érintett intézményeket, hogy gondoskodjanak az informális háromoldalú egyeztetések fokozottabb átláthatóságáról, mivel ez – amint azt az Európai Unió Bírósága is a *Svédország és Turco kontra Tanács* egyesített ügyekben megfogalmazta – „hozzájárul a demokrácia megerősítéséhez, mivel lehetővé teszi a polgárok számára mindazon információk ellenőrzését, amelyek valamely jogalkotási aktus alapjául szolgáltak”, miközben a társjogalkotók számára biztosítja a megfelelő mérlegelési szabadságot; felhívja az uniós intézményeket, hogy növeljék az átláthatóságot azáltal, hogy beszámolnak az illetékes parlamenti bizottságnak a háromoldalú tárgyalások állásáról; úgy véli, hogy ahol a háromoldalú egyeztetések keretében dokumentumokat hoznak létre, mint például napirendeket, az eredmények összefoglalásait, jegyzőkönyveket és amint elérhetővé válnak, a Tanács általános megközelítéseit, ezek a jogalkotási eljárásokhoz kapcsolódó dokumentumok, és a főszabály szerint nem lehet más jogalkotási dokumentumoktól eltérően kezelni; úgy véli, hogy a háromoldalú egyeztető ülések jegyzékét és a fent említett dokumentumokat közvetlenül hozzáférhetővé kell tenni a Parlament honlapján; emlékeztet arra, hogy a jogalkotás minőségének javításáról szóló jövőbeli intézményközi megállapodás jogalkotási eljárásokra vonatkozó adatbázist foglal magában, és – amennyiben elfogadják – a háromoldalú egyeztetések megfelelő kezelésével is foglalkozik;

Plenáris módosítások

28. sajnálja, hogy a legalább 40 képviselő által aláírt plenáris módosítások nyilvántartásba vételekor csupán néhány aláíró nevét hozzák nyilvánosságra; véleménye szerint valamennyi aláíró nevét közzé kellene tenni;

A lobbik kötelező nyilvántartása

¹ A T-144/05. sz. Pablo Muñoz kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 86. pontja.

29. felhívja a Bizottságot, hogy további késlekedés nélkül terjessze elő javaslatát az intézményeken belül működő érdekképviselők, helyi hatóságok és regionális szervezetek kötelező intézményközi nyilvántartásának létrehozását célzó intézményközi megállapodásra vonatkozóan, és kéri ennek fontos prioritásként történő kezelését; kéri, hogy e nyilvántartás tartalmazzon részletes információkat arról, hogy ki melyik érdekcsoportot képviseli, milyen eszközökkel és pénzügyi források felhasználásával, valamint milyen célok érdekében;
30. ösztönzi az európai parlamenti képviselőket és a Tanács képviselőit, hogy kövessék a 2014. november 25-i határozat értelmében már elkezdett bizottsági gyakorlatot, és tegyenek közzé információkat egyrészt a közöttük és személyzetük, másrészt az érdekelt felek és a civil társadalom között létrejött találkozókról;
31. felhívja a Parlamentet, hogy e tekintetben első lépésként azon európai parlamenti képviselők számára, akik be kívánnak számolni a lobbistákkal fenntartott kapcsolataikról, bocsássonak rendelkezésre egy előadói úrlapot, amelyet jelentéseikhez csatolhatnak, és biztosítsanak helyet az efféle információk számára a Parlament egyes európai parlamenti képviselőkre vonatkozó honlapjain;

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

32. emlékeztet, hogy az 1049/2001/EK rendelet értelmében és a teljes körű parlamenti, demokratikus és átlátható ellenőrzés biztosítása érdekében a hozzáférést az európai jogalkotási folyamat fontos részét képező átruházott hatásköri eljárással létrehozott dokumentumok (felhatalmazáson alapuló jogi aktusok) esetében is biztosítani kell, és teljes körűen garantálni kell e hozzáférés megfelelő és átlátható parlamenti és demokratikus ellenőrzését; e tekintetben különösen sajnálja, hogy az európai felügyeleti hatóságokon belül (EBH, EIOPA, ESMA) a társjogalkotók részvételének hiánya miatt hiányzik az átláthatóság; sajnálattal állapítja meg, hogy még nem hozták létre a teljes másodlagos jog egységes nyilvántartását, és kéri a Bizottságot ennek késedelem nélküli létrehozására;

Nemzetközi megállapodások

33. emlékeztet a nemzetközi megállapodásoknak az uniós jogszabályokra kifejtett kötelező érvényére és hatására, és hangsúlyozza annak szükségességét, hogy biztosítsák a tárgyalások átláthatóságát a teljes folyamat során, többek között kötelezve az intézményeket arra, hogy tegyék közzé az uniós tárgyalóra ruházott tárgyalási meghatalmazást anélkül, hogy aláásnák az EU tárgyalási pozícióját; úgy véli, hogy főszabály szerint – a jogszerű kivételek sérelme nélkül, és nem aláásva a hatékony tárgyalásokhoz szükséges, érintett felek közötti bizalmat – a nemzetközi megállapodásokkal kapcsolatos valamennyi dokumentumnak nyilvánosnak kell lennie; sajnálja, hogy a Bizottság és a Tanács rutinszerűen minősít valamennyi, tárgyalásokkal kapcsolatos dokumentumot, és ezáltal korlátozza az állampolgárok információkhoz való hozzáférését; ragaszkodik ahhoz, hogy a nyilvánosság számára biztosítsanak hozzáférést valamennyi releváns tárgyalási dokumentumhoz, beleértve azokat a dokumentumokat is, amelyekről a felek már megállapodásra jutottak, kivéve azokat, amelyeket az 1049/2001/EK rendelet 9. cikkének megfelelően eseti alapon, egyértelmű indokolás alapján bizalmasan kell kezelni;

34. emlékezteti a Bizottságot, hogy az EUMSZ 218. cikkének megfelelően a Parlamentet teljes körűen és azonnali jelleggel tájékoztatnia kell a tárgyalások valamennyi fázisában; felhívja a Bizottságot, hogy minden egyes szakaszban értékelje, hogy mely dokumentumok és információk hozhatók nyilvánosságra proaktív módon;

Az adminisztratív folyamat átláthatósága

35. emlékeztet, hogy a Charta 41. cikkének és az EUMSZ 298. cikkének megfelelően az átláthatóság megerősíti a helyes igazgatás elvét és hozzájárul annak végrehajtásához; kéri ezért az uniós intézményeket annak biztosítására, hogy belső adminisztratív eljárásaik feleljenek meg ennek a célnak;
36. felhívja ezért az uniós intézményeket, hogy határozzanak meg közös szabályokat az adminisztratív eljárások végrehajtása és az adminisztratív dokumentumok betérjesztése, titkosítása, titkosításuk feloldása, iktatása és közzététele tekintetében; reméli, hogy rövid időn belül benyújtásra kerül az erre vonatkozó jogalkotási javaslat;

Jogsértési eljárások

37. sajnálja a tagállamok elleni hivatalos felszólítási és jogsértési eljárások gyenge átláthatóságát; kéri különösen, hogy az ezen eljárások keretében a Bizottság által a tagállamoknak küldött dokumentumok és a rájuk adott válaszok legyenek a nyilvánosság számára hozzáférhetőek; kéri továbbá, hogy az Európai Bíróság határozatainak végrehajtásához kapcsolódó információkat is proaktív módon tegyék nyilvánossá;

A strukturális alapok kezelése és további témák

38. kéri a tagállamokat, hogy biztosítsák a nemzeti és regionális operatív programokról szóló tárgyalásokkal kapcsolatos információkhoz való teljes körű hozzáférést és azok tényleges átláthatóságát;
39. meggyőződése, hogy az adatok teljes átláthatósága és hozzáférhetősége alapvető fontosságú a visszaélések és csalások megelőzése és leküzdése terén; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy tegye kötelezővé a strukturális alapok valamennyi kedvezményezettje adatainak közzétételét, beleértve az alvállalkozókat is; ismételten hangsúlyozza, hogy az EU-n belüli közkiadások teljes körű átláthatósága kulcsfontosságú az elszámoltathatóság biztosításához és a korrupció leküzdéséhez;
40. felkéri a Bizottságot annak nyomon követésére, hogy betartják-e a tagállamok az 1303/2013/EU rendeletben meghatározott információs és kommunikációs kötelezettségeket, és szükség esetén fogadja el a fent említett kötelezettségek megsértésekor alkalmazandó szankciókat;
41. rámutat arra, hogy bár a Parlament honlapján a képviselőknek járó különböző juttatásokról és az ezekre vonatkozó szabályokról szóló tájékoztatás nyújtásában előrehaladás mutatkozik, ezt a politikát a nemzeti parlamentek bevált gyakorlatainak, valamint az egyes képviselők által már megtett fellépések figyelembevételével kell folytatni; ezért arra bátorítja a parlamenti képviselőket, hogy vegyenek részt e törekvésben azáltal, hogy proaktív módon közzéteszik a konkrét tevékenységeikhez kapcsolódó és a kiadásaik kezelésére vonatkozó információkat annak érdekében, hogy a Parlament továbbra is az uniós átláthatóságra és nyitottságra irányuló erőfeszítések

élvonalában maradjon, valamint hogy javuljon a közpénzekkel kapcsolatos nyilvános elszámoltathatóság;

42. tudomásul veszi az átláthatósági politika EKB általi módosítását, amely rendelkezik az EKB Kormányzótanácsának üléseiről készült jegyzőkönyvek közzétételéről, ugyanakkor sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EKB e téren a világ más központi bankjaihoz képest jelentős lemaradásban van; várja az intézmény kommunikációs csatornáinak átláthatóságának javítására irányuló további rendelkezések végrehajtását;
43. reméli továbbá, hogy a jövőben az eszközminőség-vizsgálat során hozott döntésekre vonatkozó valamennyi dokumentum nyilvánossá válik annak érdekében, hogy egész Európában egyenlő feltételek uralkodjanak; reméli továbbá azt is, hogy az átláthatósági követelményeket az egységes szanálási mechanizmusra (SRM) is alkalmazzák, a 2016. január 1-jétől alkalmazandó SRM-rendelet vonatkozó rendelkezéseivel összhangban;
44. felhívja az 1049/2001/EK rendelet 15. cikkének (2) bekezdésével létrehozott intézményközi bizottságot, hogy járjon el tevékenyebben, és számoljon be az illetékes bizottságoknak a megvitatott kérdésekről; kéri, hogy ülésezzen rendszeresebben, és nyisson belső vitákat és eszmecsereket a civil társadalom, az európai ombudsman és az európai adatvédelmi biztos meghívásával és beadványaik megvitatásával; felszólítja az intézményközi bizottságot, hogy sürgősen foglalkozzon az ezen állásfoglalásban említett problémákkal;
45. alapvető fontosságúnak tartja, hogy az uniós ügynökségek közös összeférhetetlenségi politikát alkalmazzanak; kiemeli, hogy egyes esetekben a mostanáig alkalmazott politika tartalmaz rendelkezéseket az igazgató és egyéb magas beosztású vezetők önéletrajzának és érdekeltségi nyilatkozatának közzétételére vonatkozóan; ugyanakkor aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az önéletrajzok és érdekeltségi nyilatkozatok közzétételi kötelezettsége nem vonatkozik a szakértőkre; felhívja az ügynökségeket, hogy e kötelezettség hatályát terjesszék ki a szakértőkre is;

Nyomon követés

46. kéri a Bizottságot és felhívja az Európai Parlament főtitkárát, hogy tájékoztassa a Parlamentet az ezen állásfoglalásban foglalt ajánlások végrehajtásáról;
47. felkéri a Bizottságot, hogy harmonizálja az uniós strukturális alapok kedvezményezettjeinek közzétételére vonatkozó kritériumokat;

o

o o

48. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.